

SÅ GICK DET TILL

*Några minnen från ett trekvarts sekel
långt frimärkssamlande*

av Finn Holmberg

Finn Holmberg är född i Stockholm 1900. Socionom på kommunala och socialpolitiska linjerna vid Socialhögskolan i Stockholm. Han var byråinspektör vid Stockholms sociala nämnder till 1959, då han avgick med sjukpension och bosatte sig i Västgärde by i Rättvik.

Postmusei chef Karin Rabén har bett mig lämna ett bidrag till *Postrytten*. Jag tillåter mig välja ett ämne, som jag tidigare inte — på grund av medfödd blygsamhet — skrivit något om, nämligen mig själv.

Min far var affärsman i Stockholm från 1880-talet. Han hade stora utlandsförbindelser med Belgien, England, Frankrike, Holland, Ryssland och de nordiska länderna. Förutom en vidlyftig korrespondens med affärsvänner företog han åtskilliga resor i dessa länder. Jag hade en elva år äldre bror. Han hade tidigt, uppmuntrad av vår fader, börjat samla frimärken. Han tog hand om de mängder kuvert, som dagligen anlände till vår fars kontor, blötte av, torkade och placerade märkena i ett album. Jag började min skolgång i första förberedande 1906 och året därpå tog min bror studenten. På hösten samma år for han till Uppsala för att börja sina akademiska studier vid Uppsala universitet. Han skänkte mig då sin frimärkssamling och därmed hade mitt intresse väckts för frimärkssamlande. Detta intresse har sedan dess aldrig avtagit och kommer säkerligen inte heller att avta så länge jag har ögon att se med och en hand att hålla i ett förstoringsglas och en pincett. Så gick det alltså till.

Jag fick överta kontorsposten och fick ett Schaubekalbum över hela världen. Avbildning av märkena fanns på bladens båda sidor, vilket jag snart fann olämpligt. Efter ett par år bytte jag ut det mot ett amerikanskt, betydligt större album med plats för märkena blott på ena sidan. Inte heller detta tillfredsställde mig eftersom det var inbundet, och bladen gick inte att flytta. Efter ytterligare några år fick jag ett HAWE-album med lösblad. Sedan jag börjat samla märken i »stor stil» köper jag bladen hos ett tryckeri, textar själv eller skriver på maskin rubriker etc.

Nu återvänder jag till mina första samlarår för att berätta en liten episod, som visar hur en åttaåring kunde uppträda. Min far tog mig med till en affärsvän, som frågade om jag samlade frimärken. Då jag bejakade hans fråga, tog han fram ett engelskt frimärke, som han trodde skulle imponera på mig. Märket var det engelska 1 Sh. grönt och rött med Edward VII:s porträtt. »Det har jag redan», svarade jag, varpå han vände sig till min far med orden: »Man ska inte bjuda bagarbarn på bröd!» När jag kommit in i

läroverket 1909, fick jag klasskamrater, som samlade frimärken. Vi träffades i varandras hem och bytte frimärken. På hösten 1912 flyttade vi till Spånga. Här fick jag nya kamrater. Stinsen på station hade en son i min ålder. Pappan hade tidigare varit stins i Tortuna och vid sidan skött posten. I sin ågo hade han ett stort antal äldre ostämplade lösenmärken, som han skänkte oss. Nu blev intresset väckt för postfriska frimärken. De besparingar man kunde göra under skoltiden använde vi till täta besök hos Harry Wennbergs eller Lichtensteins affärer vid Drottninggatan i Stockholm. Där fanns märken uppsatta i digra böcker i priser från ett öre och uppåt i respektive bok. Vi samlade fortfarande hela världen och det gällde främst att fylla så många luckor som möjligt. Pappan till en annan jämnårig skolkamrat var kronofogde, och han hade gott om både stämplade och ostämplade tjänstefrimärken. Det var mest äldre, av det långa formatet. Dem fick vi.

År 1914 kom sonen till en av min mors äldsta väninnor ofta på besök i vårt hem. Han var vetenskapsman och etnograf och hade företagit flera forskningsresor i Afrika. Han blev sedermera professor och föreståndare för statens etnografiska museum. Han var 13 år äldre än jag, hette Gerhard Lindblom och var intresserad av frimärken. Vid varje besök tittade han i mitt album och skänkte mig många värdefulla frimärken från Ostafrika, främst från Uganda, som han fått på sina brev från dessa trakter. När min äldste bror Arne 1929 blev överbibliotekarie vid Vetenskapsakademien fick han en tjänstebostad i en stor villa på akademiens område vid Freskati. Samma dag som fria hastigheten för bilar tillämpades den 1 januari 1930 blev han utanför entrén påkörd av en bil och svårt skadad. Efter en längre sjukhusvistelse blev han utskriven med ena benet gipsat. Som han var ogift flyttade vi hem till honom för att hjälpa honom i den stora våningen. Som vi alltid trivts bra tillsammans stannade vi kvar i 28 år. All post från världens många länder tog biblioteket hand om, men jag fick kuverten med frimärkena. Då hade jag slutat samla hela världens frimärken.

Sedan jag insett det lönlösa i att samla märken från ett så stort område började jag inrikta mig på Sverige och grannländerna. Jag samlade mestadels ostämplat. Jag samlade olika tandningar, vattenmärken, nyanser, papperslikheter m m. De svenska märkena köpte jag hos PFA, först i Centralpostkontoret vid Vasagatan. PFA flyttade emellanåt till olika lokaler inom posthuset. Personalen var densamma. I spetsen stod aktuarie Söderberg, alltid hjälpsam och tjänstvillig, ofta också humoristisk. Till närmaste medhjälpare hade han främst fröknarna Metall och Stenfelt. Med de övriga länderna tecknade jag abonnemang i resp land.

Lichtenstein slutade och lagret övertogs av fröken Karin Nilsson, som hade en liten trevlig affär vid Humlegårdsgatan. Under många år handlade jag hos henne. Hon var duktig filatelist och alltid mycket tillmötesgående. Själv hade hon en hobby: hon läste alla detektivromaner. Dessutom var hon ryttarinna. Harry Wennbergs affär innehades under några år av sonen

Charles. Nordiska Kompaniet hade en mindre avdelning med frimärken. Till min förvåning såg jag ofta Charles Wennberg handla frimärken hos NK. Wennbergs affär övertogs sedermera av en ungrare, Jur dr Vajda. Hos honom hade jag abonnemang på Tyskland, Vatikanstaten, USA m fl länder. När Wennbergs affär började föra en tynande tillvaro, överflyttade jag abonnemanget till Filatelist-Centralen på Vasagatan. En gemytlig skåning, Kurt Hasse, skötte affärerna tillsammans med sin fru i en liten butik mitt emot Centralposten. Senare hyrde han en större lokal på samma gata närmare Kungsgatan. Han skötte mitt abonnemang perfekt under många år tills han sålde rörelsen. Då hade jag nästan helt övergått till motivsamlandet.

Mitt första samlingsområde som motivfilatelist blev »Svensk anknytning på utländska frimärken och stämplat». Året var 1927, och jag hade lyckats fylla alla luckor på de nordiska länderna inkl Sverige. Som jag förut nämnt hade vi flyttat ut till Vetenskapsakademien 1930. Akademien utdelar som bekant nobelprisen i fysik och kemi sedan 1901 och priset i ekonomiska vetenskaper sedan 1969. Det sistnämnda priset instiftades vid Sveriges Riksbanks 300-årsjubileum 1968 till Alfred Nobels minne. Mitt nästa samlingsområde blev nu »Alfred Nobel och nobelpristagare». Professor Söderbaum var då akademiens ständige sekreterare tills han avled och efterträddes i tur och ordning av professorerna Pleijel, Westgren och Rudberg medan vi bodde kvar i Stockholm. Vi deltog i flera prisutdelningar i Konserthuset och, efter utdelningen, i banketterna på Stadshuset och annorstädes.

Svenska Akademien utser sedan 1901 pristagare i litteratur och Norska Stortingets nobelkommitté fredsprisen sedan samma år. Åren 1920–32 tjänstgjorde jag i Karolinska mediko-kirurgiska instituts bibliotek (bisyssla). Institutet utser sedan 1901 pristagare i fysiologi eller medicin.

Det föll sig helt naturligt att jag skulle samla objekt med anknytning till Nobel. Jag samlade såväl fysiska som juridiska personer, som belönats med nobelpris. Jag deltog i nationella och internationella utställningar under ett par decennier. Gilbert Svenson, förste intendent och chef för Postmuseum, bjöd mig att ställa ut min nobelsamling på museet tiden 1 december 1972–14 januari 1973, vilket skedde. Jag hade samma år haft samlingen utställd på Post-Expo i Göteborg. I Filatelicirkulär nr 63 november 1972 skrev jag en kommentar till utställningen. Vetenskapsakademiens dåvarande sekreterare, professor Rudberg förrättade invigningen. Antalet utställda blad utgjorde 670. I skrivande stund, tio år senare, har samlingen vuxit till över 4 000 blad.

Under vår akademitid vid Freskati hade vi gemensam gräns med Bergianska trädgårdens område. Vi inbjöds ofta till dåvarande föreståndarens professor Robert Fries' hem. Vi strövade ofta omkring i den vackra trädgården vid Brunnsviken, fröjdades åt blomsterprakten och den vackra naturen. Redan som skolpojke hade jag samlat växter. Jag har alltid hyst

djup beundran för Linné, speciellt för hans mångsidighet som naturvetenskapsman. Intet tycktes vara honom främmande. När jag nu kom i beröring med forskare i Linnés anda väcktes idén att lägga upp en Linnésamling frimärken. Linnésällskapet hade en utflykt till Linnés Hammarby ett stycke från Uppsala och jag hade fått inbjudan att delta. Efter ett föredrag av Linnésällskapets sekreterare, bibliotekarien Ugglavärd tog en bankett. Det var ett strålande väder och långbord var dukade i den vackra parken. Jag blev bekant med sällskapets dåvarande ordförande, överbibliotekarien Anders Grape. Vår granne Robert Fries, f.d. ordförande, kom i sällskap med min lärare i nationalekonomi på högskolan, Gösta Bagge, som även var inbjuden. Jag kände flera av deltagarna, som jag brukade träffa vid Sällskapet Iduns sammankomster, där jag invaldes 1945.

Min linnésamling växte dag för dag och 1977 var den utställningsklar. Stadsbibliotekarien i Västerås, Jan Nilsson, kontaktade mig per telefon och bad få låna den till en planerad utställning i Stadsbiblioteket till firande av 200-årsdagen av Linnés död i januari 1778. Postmuseum i Stockholm hade planerat en linnéutställning tiden 16 juni–17 september 1978 benämnd: »Linné på frimärken». Filateliskirkulär nr 25, maj 1978. Jag hade sänt 212 blad ur min samling till Västerås och, efter avslutad utställning därstädes, avgick exponatet den 31 januari 1978 till Postmuseum.

Strax före linnéutställningen i Stockholm hade jag i SFT (Svensk Filatelistisk Tidskrift) skrivit tre artiklar om Linné på frimärken. Min andra artikel hade även medtagit Linnés lärjungar, samtida och några efterföljare med anknytning till Linné. Den tredje artikeln var ett supplement till de båda föregående. Sveriges Filatelistförbund hade genom sin ordförande bitt mig om tillstånd att få trycka ett särtryck på ett par tusen exemplar att gratis utlämnas till besökande på utställningen, vilket beviljades. Jag kan tillägga att antalet utställda blad på Postmuseum blev fler än de som visades i Västerås. Utställningen invigdes av docenten, med dr Birger Strandell. Utställningen besöktes av bortåt 10 000 personer.

Kulturnämnden i Rättvik och Postverket gemensamt bad mig delta i en utställning i herrgården *Karlsvik* i Rättvik tiden 5–13 maj 1979. Eftersom jag ansåg att invånarna i min nuvarande hembygd borde få en inblick i blomsterkonungens mångskiftande verk valde jag att utställa min linnésamling. Det visade sig vara ett lyckokast. Besöksantalet var stort. Kulturnämndens ordförande, adjunkt Åsén och Postmästare Harry Olson invigde utställningen.

Jag återgår till mina första utställningar. I Esseltehallen vid Vasagatan i Stockholm tiden 27–30 december 1940 hade föreningen Frimärks-Samlaren ordnat en utställning med 40 utställare. Jag ställde ut kompletta samlingar Estland, Karelen, Nord-Ingermanland och Lettland. Den framstående filatelisten Nils Strandell deltog med ett exponat och hade dessutom skrivit en kortare inledning om »Filateli». Einar Lundström ställde ut ett unikum: 5 öre Delaware tryckt på en skarv i frimärkspapperet och E

Carl von Linné, 1707-1778

Naturforskare och läkare

Tjeckoslovakien 1961

Fjärilar, som Linné givit latinska namn

Anthocharis cardamines
Aurorafjäril

Parnassius Apollo
Apollofjäril

Papilio machaon
Makaonfjäril

Nymphalis jo
Dagfjäril

Nymphalis antiopa
Dagfjäril

Catocala fraxini
Blått ordensband

Vanessa atalanta
Amiralfjäril

Gonepteryx rhamni
Citronfjäril

Albumblad ur samlingen »Carl von Linné», donerad till Postmuseum.

Blomberg visade 3 sk bco avstämplat första utgivningsdagen den 1 juli 1955. Jag besökte de flesta utställningar i Stockholm under flera år, främst kanske dem på Postmuseum. Naturligtvis besökte jag Stockholmia 55 på Liljewalch's. Min första nobelutställning ägde rum i Kungshallen på Kungsgatan i Stockholm tiden 14–18 september 1961. Denna utställning hade namnet Filex 61 och hade tillkommit med anledning av Stockholms Filatelist Förenings 75-årsjubileum. Delar av min nobelsamling visades i tre ramar och belönades med en silverplakett, som kvalificerade den att delta i internationella utställningar.

Frimärkshuset i Stockholm gav 1961 ut en katalog: »Facit Nobel 1962. World catalogue Nobel Stamps». Direktören för Frimärkshuset Einar Lundström hade sett min utställning på Filex 61. Han bad få låna min samling, som bestod av ostämplade märken, för att användas till att illustrera nämnda Nobelkatalog. Flera år senare fick jag ett erbjudande att redigera en ny och fullständigare katalog. Eftersom jag då var överhopad med arbete nödgades jag avböja erbjudandet.

Ledaren för »F.I.P.-Gruppe Nobelpreisträger», Dr med Kurt Offenhämmer, hade planerat att utge en katalog på lösa blad kallad »Alfred Nobel und seine Preisträger. Eine philatelistische Dokumentation». Jag var sedan många år medlem av gruppen och fick uppdraget att granska och komplettera uppgifterna i katalogen. Katalogen utställdes på utställningen Sabria 70 i Saarbrücken tiden 29 april–3 maj 1970. Den belönades med silverbronsmedalj. På samma utställning deltog jag med min nobelsamling och fick vermeil och hederspris. Jag träffade samman med Kurt Offenhämmer och hans son Claus, den sistnämnde utställare i ungdomsklassen. Sabria 70 var en jätteutställning med drygt 2000 ramar fördelade i två lokaler, som stod i förbindelse med varandra medelst pendelbussar. Utställningsledningen hade sitt säte i »Kongresshalle», där även en flott restaurang stod till utställarnas förfogande. Dessutom hade flera utflykter anordnats, bl a till Frankrike och Luxemburg.

När konung Gustaf VI Adolf vistades i Italien 1962 fick han på svenska Nobelstiftelsens vägnar mottaga priset för fred och humanitet, som Balzanstiftelsen tilldelat Nobelstiftelsen. Utdelningen ägde rum på Campidoglio (Capitolium) i Rom den 25 oktober 1962. Grundaren av den italienska stiftelsen var Eugenio Balzan (1874–1953). Under 30 år hade han redigerat den välkända tidningen »Corriera della Sera». Han efterlämnade en anseelig förmögenhet. Hans dotter, Angela Dina, fortsatte efter faderns död dennes intentioner beträffande social och humanitär verksamhet. Den svenska Nobelstiftelsen, som fick det första priset, har stått som förebild för »Fondazione Internazionale Eugenio Balzan». Enligt statuterna skall tre pris i regel utbetalas årligen. Samma år som Nobelstiftelsen fick sitt pris lade jag upp motivsamlingen Balzanpristagare på frimärken och stämplat. Påven Johannes XXIII, Paul Hindemith m fl tilldelades var och en Schweizerfrancs 225.000. Förenta Nationerna fick också ett pris.

Finn Holmberg, i mitten, tillsammans med Gilbert Svenson och professor Erik Rydberg, Vetenskapsakademiens dåvarande sekreterare. Från invigningen av utställningen. »Nobel på frimärken», 1972.

Ett av mina motivområden blev musik. Jag lade upp flera samlingar kring detta område. Min mor var en framstående pianist. Hon lärde oss barn att spela piano. Mina båda systrar blev elever i Richard Anderssons musikskola, där de till lärare fick bröderna Gustaf och John Heinze. De kom ofta hem till oss och deltog i de musikaftnar min mor arrangerade. Min samling Kompositörer visades på Solex 72 i Sollentuna och fick där den silvermedalj, som berättigade till internationella utställningar. När Karl Erik Kinnman 1978 utgav sin utmärkta skrift »Filateli med musik. Kompositörer och deras verk, Del 1, Europa» samarbetade Gunnar Dahlvig och jag med honom. Genom en samlarvän i Wien kom jag i förbindelse med Robert Stoltz, operettkompositör, dirigent och filatelist. Han tillägnade mig sin grammofoninspelning »Philatelistenwalzer» och sitt porträtt med namnteckning. Samtliga österrikiska specialstämplar med anknytning till Stoltz införlivades med min samling. Samtidigt med kompositörerna lade jag upp motivsamlingar med Operasångare, Skådespelare, Sångare, Danser, Notskrifter, Teaterbyggnader och Operahus, Musikinstrument, Musik- och andra festivaler, Film, Radio och TV, Musikintresserade såsom drottning Elisabeth av Belgien, Albert Schweizer, kung Frederik IX av Danmark, universalsnillet Leonardo da Vinci m fl.

Ett av mina många hobbies är teckning och akvarellmåleri. Under många år tecknade jag åtskilliga ex libris åt vänner och bekanta. Flera visade heraldiska vapen. Jag hade tidigare studerat heraldik, varför jag lade upp en motivsamling Heraldiska vapen. Min samling Fyrväsen tillkom i anslutning till nobelsamlandet. Gustaf Dalén, som blev pristagare i fysik 1912 för hans uppfinningar av självverkande regulatorer att i kombination med gasaccumulatorer användas till belysning av fyrar och lysbojar. Eftersom ett stort antal fyrar avbildade på frimärken från hela världen enligt min mening inte kunde anknytas direkt till Dalén, valde jag att sammanföra dessa i en särskild motivsamling.

För mig liksom för de flesta motivsamlare är största kruxet att komma över specialstämplar med anknytning till resp. motivområde. Jag har sedan fem decennier prenumererat på de flesta in- och utländska filatelitidskrifterna och som tidigare antytts tecknat abonnemang på såväl frimärken som specialstämplar. I många fall gav det utdelning. Genom mina många samlarvänner utomlands berikades samlingarna genom ettdera byten eller inköp. De flesta frimärksaffärer sysslar endast i undantagsfall med hithörande objekt. I Tyskland är jag som nämnt medlem i gruppen »Nobelpreisträger», som har en speciell »Tauschwert», som några gånger årligen sänder ut listor på stämplat (och frimärken) med nobelmotiv. Liknande sammanslutningar förekommer inom andra motivområden. Jag är medlem i Riksföreningen Svenska Motivsamlare (SMS) sedan starten. Eftersom jag är bosatt utom Stockholm har jag tyvärr inte haft möjlighet att delta i sammanträdena.

Fyrväsen

Cuba

Morro Castle med fyrtorn

1914

1951

1948

1936

Fyren de Maya
i Matanzas hamn

Albumblad från samlingen »Fyrväsen», donerad till Postmuseum.

Från 1921 och under drygt 50 år tillbringade jag årligen mina semestrar och övrig fritid på resor i utlandet. Jag har besökt så gott som samtliga länder i Europa, några i mindre Asien och Nordafrika. Jag besökte helt naturligt först våra nordiska grannländer. Mina ögon drogs oemotståndligt till frimärksaffärernas skyltfönster. En del objekt kunde jag förvärva genom besök i dessa affärer. I Köpenhamn besökte jag Thybrings gamla, välrenommerade butik i ett gammalt hus vid »Ströget». Det var en liten, trång butik men ändå mycket innehållsrik. Butiken förestods av en äldre dam. Jag kom där i kontakt med en känd dansk filatelist, ingenjör Eigil Rathje, som samlade förfilatelistiska brev och grönländska frimärken. Han skaffade mig många äldre frimärken från Grönland och introducerade mig på »Grönlands Postvaesen» vid Strandgade och även på danska »Postens Filateli», där jag köpte en mängd postfriska frimärken. Där fick jag likaledes köpa Slesvigs serier kompletta. Vid en semester på ön Mön träffade jag i Stege en samlare, som jag senare fick brevkontakt med, en kontakt som varade i många år. Vi bytte frimärken och stämplor tills han gick hädan.

Vi reste ett par gånger med »hurtigrutten» från Bergen till Kirkenes vid ryska gränsen. Vid passagen förbi Nordkap gjorde fartyget ett längre uppehåll för att passagerarna skulle få tillfälle klättra upp för den 700 meter höga och branta klippan. Överst på klippan finns en liten oansenlig postlokal. Jag köpte några serier av de första Nordkapfrimärkena, fick låna stämpeln av postfunktionären och stämplade egenhändigt ett par serier. Vid den andra resan tre år senare gjorde jag om manövern med den andra serien, som just utkommit. På båten blev jag bekant med en dansk kvinnlig bibliotekarie, som satte mig i förbindelse med en släkting, som var postmästare på Själland och filatelist. I flera år bytte vi sedan frimärken och stämplor.

På de flesta utställningar förekommer handlarbörser. På dylika har jag i flera fall lyckats förvärva några objekt. Några av mina samlingar har varit utställda på F.I.P.-utställningar. Bl a i följande länder: Belgien, Finland, Frankrike, Luxemburg, Polen, Sydafrika, Tjeckoslovakien, Turkiet, Tyskland och Österrike. Genom personligt besök på flera internationella utställningar har jag fått kontakt med andra utställare, och kontakten har följts av brevväxling under många år. Fortfarande har jag brevväxling med drygt 20-talet filatelister utomlands. Många samlare som sett mina utställningar har hört av sig i brev. Ofta rör det sig om bytesförslag eller förfrågningar om specialstämplor. Var jag kommit över den eller den o s v. På några utställningar deltog jag med objekt i litteraturklassen, bl a i Indien, Israel, Norge, Schweiz, Tyskland, Österrike och även i Sverige.

På de flesta F.I.P.-utställningarna har George B Lindberg varit svensk kommissarie. Under långa vakanser på redaktionsstolen på SFT fick G B L själv utöver sina många uppdrag inom filatelién dra det tunga lasset att jämväl sköta tidskriften. För många års samarbete såväl i utställningsärenden som i publiceringsfrågor i SFT står jag i stor tacksamhet till vännen G B L. En av hans största insatser gjorde han i samband med den ståtliga

Nils Avelius, stående vid bordet, i kretsen av motivsamlade vänner. Från invigningen av utställningen Stockholms Motivsamlarklubb 10 år, 1973.

internationella utställningen Stockholmia 74 i Älvsjö. En annan filatelistvän till mig är Karl Borin, som utöver sitt jättiga arbete med sin affär vid Tunnelgatan i Stockholm med frejdigt mod åtagit sig många krävande uppdrag i filatelistiska sammanhang.

Innan jag avslutar denna exposé över mitt liv med filatelién, vill jag nämna något om bortgångna vänner. Jag börjar med motivfilateliens nestor: Olle Cronsjö, som jag blev närmare bekant med på Filex 61, där han fanns bland jurymännen. Vid flera internationella utställningar fanns vännen Olle städse på plats. Han visade själv sin med höga pris belönade motivsamling med konst på frimärken. Vi råkades bl a på den internationella motivutställningen Imex 64 i Budapest, där han fick »Grand Prix». Han delade hotellrum med en annan av mina filatelistvänner Nils Avelius, som jag känt sedan SMS bildades. Olle Cronsjö skulle resa från Budapest dagen före utställningens avslutande. Han uppdrog åt Avelius att hämta priset, som utdelades vid den bankett, som utställningsledningen inbjudit utställare och jury till. Det var en storartad fest med många deltagare, som avslutades först frampå morgonkröken dagen efter. Även deltagarnas fruar hade inbjudits. Ordföranden i F.I.P., fransmännen Lucien Barthelot, var hedersgäst. Odd Graham var som vanligt jurymedlem, Han bodde på samma hotell som Cronsjö och Avelius. Sista gången jag träffade Avelius i livet var på Stockholmia 74. Året därpå gick han hädan på själva 75-årsdagen. När mitt lyckönskningstelegram anlände till hans sjuksäng hade livet redan flytt. Olle Cronsjö var född 1899 och dog 1972.

Astrid Tufvesson.

På utställningen »nord 63» blev jag bekant med fru Astrid Tufvesson, som liksom jag samlade »svensk anknytning på utlandet». Hon hade en mycket fin och välskött samling, som alltid fick höga utmärkelser. Innan hon reste till USA för att delta i en utställning där, hade vi ett samtal i telefon. Hon berättade då att hon vid hemkomsten från USA skulle undergå en operation. Hon var glad och lycklig inför resan till Amerika och inte alls orolig för sin operation. Tyvärr visade sig sjukdomen vara cancer. Hon avled i denna hemska sjukdom strax efter operationen. Fru Tufvesson var gladlynt och hjälpsam och lämnade stort tomrum efter sig. Under min nobelutställning på Postmuseum 1972–73 blev jag bekant med Stig Nilebrant, som var anställd vid museet. Vid vernissagen tog han emot mig mycket vänligt och vi blevo genast mycket goda vänner, en vänskap, som dock inte kom att vara så länge. Han dog nämligen i förtid vid unga år. Tillsammans med Sven-Rune Johansson utgav han »Från fjäderbrev till flygpost», en värdefull och vacker bok om posthistoria, frimärksframställning och samlande.

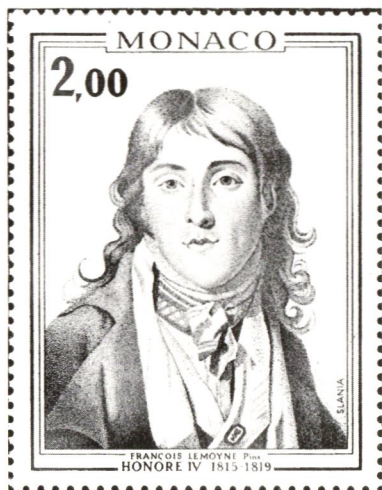
Jag började med: »så gick det till». För mig slutar det, när jag inte längre finns till. Jag kan knappast tänka mig en mer fängslande hobby än frimärksamlande och filateli.

Stig Nilebrandt.

Olle Cronsjö, i mitten, tillsammans med Gilbert Svenson och Åke Odén. På invigningen av utställningen »Fransk konst», 1966.

Några frimärken från olika länder ur samlingen »Czesław Slania-gravyrer», donerad till Postmuseum.